

Bilag 10.**FINANSMINISTERIET**

Den 24. maj 1972.

Finansministerens kommentarer til:

1. Skrivelse af 25. april 1972 fra Grundejernes Landsforbund (bilag 7),
2. Skrivelse af 3. maj 1972 fra Assurandør-Societetet (bilag 8) og
3. Skrivelse af 2. maj 1972 fra De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger (bilag 9).

Grundejernes Landsforbund protesterer imod den foreslåede skærpelse af lov om særlig indkomstskat. Landsforbundet peger særlig på forslaget om at genindføre beskatningen af skade- og ekspropriationserstatninger vedrørende fast ejendom og ønsker i den forbindelse en genanbringelsesregel. Et tilsvarende ønske fremsættes i henvendelsen fra *Assurandør-Societetet*.

Som omtalt i finansministeriets redegørelse i bilag 6 vil det efter ministeriets opfattelse være hensigtsmæssigt at tilgodese genanskaffelseshensynet ved en regel om, at skatteyderen imod forrentning og sikkerhedsstillelse kan få henstand med skattebetalingen, når hensynet til videreførelsen af en erhvervsvirksomhed taler derfor. Et herpå sigtende ændringsforslag er tilsendt udvalget.

I henvendelsen fra *De samvirkende danske Landboforeninger* og *De samvirkende danske Husmandsforeninger* anføres det, at forslaget om at forhøje beskatningsprocenten fra 40 til 50 efter foreningernes opfattelse vil ramme urimeligt hårdt ved beskatningen af *fortjeneste på landbrugsbygninger, hvorpå der er afskrevet skattemæssigt*. Forslaget vil medføre, at en landmand skal betale 50 pct. i særlig indkomstskat af det beløb, der er „afskrevet for meget“ på en landbrugsbygning, som sælges. Foreningerne mener, at dette vil gøre det overordentlig betænkeligt overhovedet at afskrive skattemæssigt på de fleste landbrugsbygninger. Foreningerne finder det principielt forkert at forhøje beskatningsprocenten til 50; men hvis det

alligevel sker, bør det efter foreningernes opfattelse følges op af en ændring af reglerne om efterbeskatning af bygningsafskrivninger.

Til det anførte skal finansministeriet bemærke, at de omtalte regler findes i § 2, nr. 2, i lov om særlig indkomstskat, jfr. § 29 i lov om skattemæssige afskrivninger. Når en afskrivningsberettiget bygning sælges, skal der efter disse regler betales særlig indkomstskat af den ved salget indvundne fortjeneste, dog højst et beløb lig summen af samtlige foretagne afskrivninger på bygningen. Fortjenesten opgøres som forskellen mellem på den ene side salgssummen for bygningen og på den anden side anskaffelsessummen med fradrag af samtlige foretagne afskrivninger.

Reglerne fik deres nuværende udformning ved en lovændring i 1968. Som nævnt i finansministeriets kommentar i bilag 3 skete det i overensstemmelse med en flertalsudtalelse fra det afskrivningsudvalg, der havde forberedt lovændringen. Flertalsudtalelsen var bl. a. tiltrådt af De samvirkende danske Husmandsforeningers repræsentant i udvalget, hvorimod De samvirkende danske Landboforeningers repræsentant afgav en mindretalsudtalelse sammen med repræsentanten for Butikshandelens Fællesråd.

Efter finansministeriets opfattelse er der ikke siden lovændringen i 1968 indtrådt omstændigheder, som taler for en anden bedømmelse end den, der dengang blev lagt til grund.

Ved beskatningen af fortjeneste på fast